

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 236/07-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 27. augusta 2007 predbežne prerokoval sťažnosť L., a. s., B., zastúpenej advokátom JUDr. R. D., B., pre namietané porušenie jej základných práv zaručených čl. 149 Ústavy Slovenskej republiky postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. k. VI/2 Pz 283/07-5 z 11. júna 2007 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť L., a. s., B., o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 13. augusta 2007 doručená sťažnosť L., a. s., B. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátom JUDr. R. D., B., pre namietané porušenie jej základných práv zaručených čl. 149 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. k. VI/2 Pz 283/07-5 z 11. júna 2007.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní

pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) návrh prerokoval na neverejnom zasadnutí.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažnosť sťažovateľky nespĺňala náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom podľa § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 50 ods. 1 písm. a) zákona o ústavnom súde sťažnosť musí obsahovať označenie základného práva alebo slobody, ktoré boli podľa tvrdenia sťažovateľa porušené.

Sťažovateľkou označený čl. 149 ústavy vymedzuje právomoc prokuratúry Slovenskej republiky. Naproti tomu základné práva a slobody sú upravené v druhej hlave ústavy. V tejto časti ústavného textu sa nenachádza žiadne základné právo alebo sloboda, ktoré by zaviazovalo prokuratúru podať mimoriadne opravné prostriedky.

Keďže sťažnosť sťažovateľky neobsahuje základnú náležitosť požadovanú ustanovením § 50 ods. 1 písm. a) zákona o ústavnom súde, ústavný súd nepovažoval za potrebné vyzývať sťažovateľku na odstránenie nedostatkov sťažnosti, a to i s poukazom na to, že je v konaní zastúpená advokátom, ktorý je podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov povinný pri výkone advokácie dôsledne využívať všetky právne prostriedky a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonávať advokát tak, aby boli objektívne a spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom

ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom (obdobne napr. II. ÚS 117/05).

Sťažovateľkou označené „základné právo uvedené v čl. 149 Ústavy SR“ nie je základným právom, ale vymedzuje právomoc prokuratúry.

Z uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. augusta 2007